

Beszámoló

Alkotói ösztöndíjas pályázatomban egy új kortárs magyar dráma megírását tűztem ki célul, amelyben az erdélyi magyar fiatalok jellegzetes problémái, élethelyzetei kerülnek előtérbe.

Erre az alkotói munkára több dolog sarkalt. Egyrészt, az a helyzetfelismerés, hogy az erdélyi magyar kőszínházak és bábszínházak repertoárján viszonylag kevés az az előadás, amely kifejezetten a kamaszoknak és/vagy a fiatal felnőtteknek szól. Másrészt, hogy a magyar színpadi irodalomban, illetve színházi térben egyfajta trendként tételeződik a kortárs ifjúsági művek írása, illetve színpadra alkalmazása – gondoljunk csak a színházi nevelési előadások magyarországi népszerűségére. Harmadrészt, jómagam a BBTE Politika-, Közigazgatás- és Kommunikációtudományi Karán tanítok, így hétről hétre szembesülök az új generációkat érintő új kihívásokról, nehézségekről.

Pályázatomban két külön fázist neveztem meg, amelynek időbeli beosztása, objektív okok miatt változott, és a kutatási fázis időben hosszabb lett. 2022 május, június és július hónapjait a kortárs ifjúsági irodalom néhány kiemelkedő alkotásának, valamint kortárs színművek tanulmányozásával töltöttem. Gimesi Dóra, Pass Andrea és Tasnádi István ifjúsági drámaszövegeit olvastam és elemeztem, majd Kárpáti Péter, Székely Csaba, Martin McDonagh szövegeivel foglalkoztam. Ebben a fázisban kiemelkedő olvasmányélményem volt Linn Skaber Szívem egy bezárt bódé című kötete, amely az én célkitűzéseimhez hasonlóan vizsgálta skandináv fiatalok élettapasztalatait, és fogalmazta őket meg monológok formájában.

Augusztusban a kérdőíves felmérésem előkészítésével foglalkoztam, amelyet tanárismerőseim segítségével, három nagyváradi középiskolában futtattam meg szeptember-október hónapok folyamán. Személyiségjogi és adatvédelmi okok miatt a fókuszcsoporthoz interjúkat csak a nagyváradi színház középiskolás önkénteseivel, illetve elsőéves egyetemista hallgatókkal tudtam elkészíteni.

A kérdőívek és az interjúk tanulsága, hogy a globalizáció korában nagyon kevés helyspecifikus problémát tudunk azonosítani. Ennek ellenére az olyan általános témák mellett, mint a szerelem, karriertervezés, családi konfliktusok, a minikutatásban résztvevő fiatalok az etnikai konfliktusokat, a rurális és urbánus környezet (különösképpen a Kolozsvár – egyéb „vidéki” város) ellentétét említették, mint életük visszatérő motívumát.

Különös, hogy az általuk megosztott történeteket a meg nem értettség, illetve az idegenség (saját testemben, saját életemben, családomban) létállapotai kötik össze. A fókuszcsoporthoz beszélgetés résztvevői kivétel nélkül azt fogalmazták meg, hogy a felnőttek, a szülők és pedagógusok, nem értik meg az ő világukat, mintha más nyelvet beszélnének.

November, december és január hónapokban, a kutatások kiértékelése mellett fontos színházi előadásokra látogattam el, illetve tekintettem meg felvételről. Ezek között említem: A lélek legszebb éjszakája (Örkény István Színház), Helló, Heraklész (Budapest Bábszínház), Semmi (Budapest Bábszínház), Az osztály vesztese (Latinovits Színház), Hangosan lépek és visszhangzik az Oktagon (Három Holló), Bánk bán? Jelen! (Váróterem Projekt), 99,8% decizie corecta (Teatrul Tineretului, Piatra Neamt).

Részt vettem két drámaírás-dramaturgia workshopon.

Az alkotói tevékenységet februárban kezdtem el a karakterek kidolgozásával, és a cselekményvázlat elkészítésével. Az eredetileg Láthatatlanok Klubja címre keresztelt művet átneveztem, mivel idő közben Terék Anna Láthatatlan Kölyök címmel írott drámáját bemutatták az Újvidéki Színházban. A jelenlegi munkacím Hogyan mentettük meg a világot? A drámaszöveg megírása jelenleg is folyamatban van. Tervek szerint egy hagyományos dráma keretével indul, aztán a szöveg maga is azt a szétesést szimulálja, amit a fiatalok saját életükben is tapasztalhatnak. Ehhez elkezdtem megírni a hagyományos drámai keretet, és olyan monológokat, amelyek a drámaszöveg későbbi részeiben hangzanak majd el.